

אמרה להם השכינה: בזה שאותם מקטרגים, אם עתידים לנפל, כמו שכתוב ויראו בני האלים את בנות הארץ כי טבת הנה וגוי. (ישעה מה) וטעו בהם והפילה אותם השכינה מקדשיהם.

אמרו חכרים, רבי רבי, בין כה (נ"א אם קרו), עזא ועزال לא היו משקרים בדבריהם, שודאי בנקבה עתיד אדם לחתא. אמר להם, כה אמרה השכינה: אם הזדמנות لكمטרג לפני יותר מצאבה הprox. אם אתם היתם יפים מדם במעשיכם, נאה לכם لكمטרג עליו, אבל הוא עתיד לחתא באשה אחת, ואם בנות הארץ. החה שלכם יותר מבני אדם, כמו שכתוב ויראו בני האלים את בנות הארץ. את בת הארץ לא נאמר, אלא את בנות הארץ. ולא עוד, אלא אם אדם חוטא, הרי מקדים לו תשובה לחזר לרפונו לתקן במה שחתא.

אמרו לו חכרים, (רבי רבי), אם כה, למה כל זה? אמר רבי שמעון לחרדים, אם לא היה כה שברא הקדוש ברוך הוא יציר טוב ורע, שהם אור וחשך, לא היתה זכות וחוכמה לאדם של בריאה, אלא (בג"ל) שנברא משניהם, וכלן (דברים^ט) ראה נמי לפניו ביום את החיים וגוי. אמרו לו, כל זה מה? ולא היה יפה شيئا נברא ושלא לחתא ולגרום כל מה שגרם למטה, ולא היה לו לא עונש ולא שכר? אמר להם, מן הדין היה לו לבראו כה, בוגל שחתורה בגלו נבראה, שכתוב בה עונש לרשעים ושכר לצדיקים, ולא היה שכר לצדיקים ועונש לרשעים אלא בוגל אדם של ברא, (ישעה מה) לא מהו ברא להשות יצרה. אמרו, וدائما בעת שמענו מה שלא שמענו עד עכשו, שודאי לא ברא הקדוש ברוך הוא

הנה וגוי (ישקו בחוץ) וטעו בהון ואפיל לוין שכינטה מקדושה דלהון.

אמרו חבריא רבי רבי, אדרכיו (נ"א א"ה) עזא ועزال לא והוא משקרין במלוליה. הוודאי בנווקבא עתיד אדם למחטי. אמר לדחו כי אמרה שכינטה אתון איזדמנתוין לקטרגא קדמי יתר מהילא דמרומא, אי אתון הויתוין שפירין מאדם בעובדיכו יאות לכו לקטרגא עליה. אבל אליו עתיד למחטי באתחא חדא, אתון בנשין סגיאין. חפטיכו יתיר מבני נשא כמה דכתיב ויראו בני האלים את בנות הארץ וגוי, את בת הארץ לא נאמר, אלא את בנות הארץ. ולא עוד אלא אם אדם חב הדא אקדים ליה תשובה לאחדרא למאירה לאחדרא לאתקנא במה דח.

אמרו ליה חבריא (רבי רבי) אי הבי אמא כיולי hei. אמר רבי שמעון לחבריא אי לא דתוה כי דברא קדשא בריך הוא יצרא טבא ובישא דאנזין אור וחשך לא דוחה זכו וחוכה לאדם דבריאה. אלא (בג"ז) דאתברי מתרוייהו, ובגין דא (דברים^י) ראה נתמי לפניה היום את החיים וגוי. אמרו ליה כוילי היא אמא. ולא הוה שפיר דלא אתברי דלא למיחב ולגרמא כל מה דגרים לעילא ולא הוה ליה לא עונש ולא שכר.

אמר לו מן הדין היה ליה לمبرייה כה. בגין דאוריתא בגיןה אתברי את הכתיב בה עונשא לרשייעיא ואגרא לצדיקיא ולא הוה אגרא לצדיקיא ועונשא לרשייעיא אלא בגין אדם דבריאה (ישעה מה) לא תהו ברא להשבת יצרה. אמרו ודאי בצען

היה שכר לצדיקים ועונש לרשעים אלא בוגל אדם של ברא להשות יצרה. אמרו, וدائما בעת שמענו מה שלא שמענו עד עכשו, שודאי לא ברא הקדוש ברוך הוא